

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25Csp/47/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1418201114
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2019:1418201114.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Petrom Kalatom v právnej veci žalobcu: X., zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Dvořákovo nábřeží 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: A., o zaplatenie istiny 4.903,54 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, zaplatiť žalobcovi sumu 5.803,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.803,21 eur od 10. 07. 2015 do zaplatenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18,44 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 08.03.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť istinu 4.903,54 eur s dlžnými úrokmi z istiny vo výške 4.846,57 eur, zmluvným úrokom vo výške 25,12 % ročne zo sumy 4.903,54 eur od 01.03.2018 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.903,54 eur od 01. 03. 2018 do zaplatenia a poplatkami vo výške 49,51 eur. Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania. V žalobe žalobca uviedol, že XX.XX.XXXX ako veriteľ uzavrela so žalovaným ako dlžníkom dňa 20.08.2014 Zmluvu o úvere č. X.XXX, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 5.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou pravidelných mesačných splátok s lehotou splatnosti tej - ktorej splátky dohodnutej v zmluve. V dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania sú uvedené v listine „Aktuálny stav úveru“ vyhotovenej ku dňu 28.02.2018. V zmysle Obchodných podmienok pre úver, ak sa žalovaný dostal do omeškania s platením splátok, žalobcovi vznikol nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Žalobca si toto právo v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanému, následkom čoho sa stal predčasne splatným celý úver vrátane príslušenstva. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve dlžnú sumu žalobcovi nezaplatil. V súlade s Obchodnými podmienkami si žalobca uplatňuje voči žalovanému aj úrok, pričom výška tejto úrokovej sadzby je špecifikovaná v listine „Aktuálny stav úveru“ zo dňa 28.02.2018. V zmysle Obchodných podmienok v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Žalobca si uplatňuje voči žalovanému aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.. V zmysle obchodných podmienok vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky a to vrátane poplatkov spojených s upomienkami žalovanému v zmysle sadzobníka a taktiež nákladov vynaložených na úhradu poistného. Takto určená výška dlžných poplatkov predstavuje sumu 49,51 eur, výška uvedených nákladov je zahrnutá v listine „Aktuálny stav úveru k 28.02.2018“ a táto

vyplýva zo Sadzobníka. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Nakoľko sa žalovanému nepodarilo žalobu doručiť súd mu ju doručoval oznámením podľa § 116 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žaloba sa považovala za doručenú 21.09.2018.

2. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 15.01.2018. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi doloženými žalobcom: z č. I. 5-6 v spise aktuálnym stavom úveru č. 1436246340 zo dňa 28.02.2018, obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery z č. I. 7-24 v spise; sadzobníkom poplatkov z č.l. 25-58 v spise; z č.l. 59-60 v spise zmluvou o úvere dobrá pôžička z č. I. 61-63 v spise upozornením - výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 02.06.2015; z č. I. 64-66 výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 18.06.2015. Na základe vykonaného dokazovania súd ustálil skutkový stav nasledovne: XX.XX.XXXXako veriteľ uzavrela so žalovaným ako dlžníkom dňa 20.08.2014 Zmluvu o úvere č. 1436246340, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 5.000 eur, splatný v pravidelných mesačných splátkach vo výške 135 eur (s poistným 140 eur), s počtom splátok 72, splatných k 10. dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej splátky dňa 10.09.2014 a s konečnou splatnosťou 10.08.2020, s úrokovou sadzbou 25,12 % ročne a s RPMN 28,23 % pri priemernej RPMN 16,81 %. Listom zo dňa 18.06.2015, označeným ako „Výzva na úhradu dlžnej sumy“, oznámila Poštová banka, a.s. žalovanému, že pohľadávka veriteľa sa stala k 18.06.2015 predčasne splatnou v celom rozsahu. Výška dlžnej sumy 5.803,21 eur, ktorú banka k uvedenému dňu evidovala, pozostávala z dlžnej istiny 4.903,54 eur, úroku 850,16 eur, poplatkov 39,51 eur a poistného 10 eur. Zároveň bol žalovaný vyzvaný, aby uhradil dlžnú sumu na úverový účet v lehote 10 dní od doručenia predmetnej výzvy.

3. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

3.1. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Ustanovenie § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch vymedzuje povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch.

3.2. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase (ďalej len „Obchodný zákonník“), treťou časťou Obchodného zákonníka sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716). Z ustanovenia § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že časť obsahu zmluvy možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa. Podľa § 500 ods. 1 Obchodného zákonníka je dlžník oprávnený uplatniť nárok na poskytnutie peňažných prostriedkov v lehote určenej v zmluve. Ak táto lehota nie je v zmluve určená, môže dlžník tento nárok uplatniť, dokiaľ poskytnutie úveru niektorá strana nevyhoví. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Podľa §

502 ods. 2 Obchodného zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov. Podľa § 504 Obchodného zákonníka je dlžník povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi. Podľa § 365 ods. 1 a 4 Obchodného zákonníka je dlžník v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

3.3. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa § 517 ods. 1 vety prvej a ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

4. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 20.08.2014 platne uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla Z. X.XXX ako veriteľ žalovanému úver vo výške 5.000 eur. Uzatvorením predmetnej úverovej zmluvy, ktorá je absolútnym obchodom, vznikol medzi stranami záväzkovo-právny vzťah, ktorý sa v zmysle ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d) riadi príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Charakter spotrebiteľskej zmluvy však môžu mať aj zmluvy uzatvárané podľa Obchodného zákonníka. Spotrebiteľská zmluva sa uzatvára medzi dodávateľom na strane jednej a spotrebiteľom na strane druhej. Dodávateľ je ten, ktorý pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (žalobca). Spotrebiteľom bude vždy osoba, ktorá pri uzavieraní tejto zmluvy nekoná ako podnikateľ, teda osoba, ktorá pri uzavieraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny (podobne Okresný súd Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 51Csp/88/2016).

5. Súd považoval podanú žalobu za čiastočne dôvodnú. V konaní bolo žalobcom tvrdené a preukázané, že žalovaný po poskytnutí úveru v sume 5.000,- eur úver v dohodnutých splátkach vo výške 140 eur nesplácal, a preto bol výzvou zo dňa 18.06.2015 vyzvaný na predčasné splatenie poskytnutého úveru v lehote 10-ich dní od doručenia výzvy. Žalobca sa v konaní domáhal zaplata sumy 4.903,54 eur s dlžnými úrokmi z istiny vo výške 4.846,57 eur, zmluvným úrokom vo výške 25,12 % ročne zo sumy

4.903,54 eur od 01.03.2018 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.903,54 eur od 01. 03. 2018 do zaplataenia a poplatkami vo výške 49,51 eur.

6. Pokiaľ ide o zmluvné úroky ktoré uplatnil žalobca z nezaplataenej istiny aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, tieto súd nepovažoval za uplatnené dôvodne a v tejto časti súd žalobu zamietol. Je nesporné, že sporové strany si dojednali zmluvný úrok 25,12% ako fixný do doby splatnosti úveru. Žalobca však v zmysle zmluvných dojednaní pristúpil k zosplataeniu celého úveru k 18.06.2014. Vychádzajúc z toho, že ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru podľa názoru súdu žalobcovi zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplataenia nepatrí. Súd vychádza z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18.9.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (§ R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplataenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnasobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. ÚS SR v citovanom ustanovení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp. že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu (podobne napr. Okresný súd Rimavská sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 8Csp/154/2016). Podobne súd cituje napr. aj z rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica, v konaní vedenom pod sp. zn. 15Co/266/2017, ktorý v bode 19. odôvodnenia uvádza „Aj keď zákon neobsahuje zákaz z hľadiska dojednania doby, za ktorú boli pri úvere dohodnuté úroky (dojednanie takýchto úrokov aj po splatnosti pohľadávky), ak existuje zmluvná dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru až do splatenia úveru (do vrátenia poskytnutých prostriedkov), takéto dojednanie v spotrebiteľskom vzťahu podlieha ex offio prieskumnej činnosti súdu z hľadiska ochrany spotrebiteľa (ust. § 298 CSP), kedy nemožno dôjsť k inému než takému výsledku, že takáto dohoda je na škodu spotrebiteľa, resp. je takáto dohoda na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona a podľa ust. § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka ide o neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku.“. Podobne súd odkazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 23.08.2018, kde súd uviedol „K argumentácii odvolateľa vo vzťahu k úroku odvolací súd dodáva, že úrok predstavuje cenu peňazí, ktorý pokrýva absentujúci zisk veriteľovi a je splácaný v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok dodávateľa na úroky, ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty, získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplataenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov, kapitalizovaných ku dňu zosplataenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom (zosplataením úveru) veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. V tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Teda nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem vyvinúť úsilie, smerujúce ku skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplataení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky na vymoženie jednorazovo zosplataenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinností a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktoré by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil; de facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, akoby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré by mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Tým by bola založená nerovnováha medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktorá nemôže požívať právnu ochranu, navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a domôcť sa jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov od spotrebiteľa a nemusí strpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Jednorazovým zosplataením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplataenia; počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav, založený

jednostranným predčasným zosplatnením úveru (aj keď vyvolaným omeškaním spotrebiteľa s plnením svojho záväzku). V tomto zmysle úroky sú cenou a nemožno ich zamieňať za úroky z omeškania. Cenu (odplatu) za úver má žalobca právoplatne priznanú a mohol si ju už začať vymáhať. V zmysle vyššie uvedeného, pokiaľ okresný súd uzavrel, že veriteľ po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nemá nárok na úrok z úveru, ale iba na úrok z omeškania, jeho závery nie sú výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.“. Taktiež obdobne Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 9Co/148/2018 uvádza: „Hoci vyhlásením predčasnej splatnosti úveru veriteľ automaticky nedostáva do svojej dispozície dlžnú peňažnú sumu a dlžník ju nestráca, dlžník príde o právny dôvod, pre ktorý môže mať dlžné peňažné prostriedky vo svojej dispozícii. S tým je nevyhnutne spojený aj zánik nároku veriteľa na riadny úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva, že by veriteľovi aj po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru patril riadny úrok z úveru. Pokiaľ by veriteľ mal naďalej až do zaplatenia dlžnej pohľadávky nárok na riadny úrok a popri tom i úrok z omeškania a prípadne iné sankcie, vznikla by hrubá nerovnováha v právnom postavení dodávateľa (veriteľa) a spotrebiteľa (dlžníka). Veriteľ by mal naďalej všetky oprávnenia zo zmluvy a navyše i právo a možnosť domôcť sa relatívne okamžite splnenia celého záväzku, pričom dlžník by stratil akékoľvek výhody, ktoré mu zmluva o úvere garantovala. Takýto následok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru by bol nielen neprijateľný pre založenie nerovnováhy v právach a povinnostiach účastníkov zmluvy, ale aj v rozpore s dobrými mravmi.“.

7. Žalobcovi tak patrí zaplatenie sumy 5.803,21 eur titulom zosplatneného zostatku úveru k 29.12.2014 z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru spolu s úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po 09.07.2015. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v platnom znení súd priznal žalobcovi z nezaplatenej úverovej istiny úrok z omeškania, ktorý zodpovedá sadzbe zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % od 10.07.2015 do zaplatenia. Žalobca zosplatnil úver 18.06.2015. Podľa bodu 4.3.6. Všeobecných obchodných podmienok K. sa pri doručovaní poštovou zásielkou na adresu v SR informácie a dokumenty považujú za doručené desiaty deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia. Výzvu na úhradu dlžnej sumy odoslal žalobca žalovanému 19.06.2015, za doručenie sa považovala 29.06.2015. Následne začala plynúť 10 dňová lehota na plnenie, nakoľko v nej žalovaný neplnil, 10.07.2015 sa dostal do omeškania s plnením celej dlžnej sumy. Žalovaný je preto povinný zaplatiť žalobcovi zosplatnenú a neuhradenú časť úveru vo výške 5.803,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške vo výške 5,05 % ročne zo sumy 5.803,21 eur od 10.07.2015 do zaplatenia. Vo zvyšku uplatneného nároku súd žalobu zamietol.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Z dôvodu, že žalobca ako strana sporu bol úspešný v konaní pomerne, súd mu priznal trovy v rozsahu 18,44 %. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 4.903,54 eur na istine pohľadávky, sumy 49,51 na poplatkoch a sumy 4.846,57 eur na vyčíslenom príslušenstve (dlžné úroky z istiny) . Súd mu priznal sumu 5.803,21 eur predstavujúcu zosplatnený úver. Úspech žalobcu tak predstavuje 59,22 %, úspech žalovaného 40,78 %. Výsledný úspech žalobcu po odčítaní úspechu žalovaného je tak 18,44 %, čo je rozsah, v ktorom súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania. O konečnej výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie došiel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak strana, ktorej bola uložená povinnosť, nespĺní uloženú povinnosť, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.